NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.42930609
143/AA43-0513-13/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 3.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga, tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.I.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{24}panta pirmās un otrās daļas un 149.^{8}panta divdesmit piektās daļas sakarā ar *A.I.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors 2009.gada 4.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA358789 par to, ka *A.I.* 2009.gada 4.aprīlī plkst.11.43 vadīja transportlīdzekli BMW 760, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Tallinas ielu no Krāsotāju ielas puses Lauku ielas virzienā Rīgā un uzbrauca tajā pašā virzienā braucošam transportlīdzeklim Hyundai, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas trieciena rezultātā uzbrauca transportlīdzeklim GAZ 27411, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas savukārt no gūtā trieciena uzbrauca priekšā braucošam transportlīdzeklim Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Transportlīdzeklim BMW 760, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, nebija izdarīta obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana un nebija veikta ikgadējā tehniskā apskate.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja nodaļas 2009.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.050/PA358789 konstatēts, ka *A.I.* izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes

noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 119., 236. un 237.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{24}panta pirmajā un otrajā daļā un 149.^{8}panta divdesmit piektajā daļā, un *A.I.* uzlikts naudas sods 40 latu apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 14.augusta lēmumu Nr.2880 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums.

[2] *A.I.* (turpmāk arī – pieteicējs) iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu, lūdzot Lēmumu atcelt. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Pieteicējs norāda, ka 2009.gada 4.aprīlī ap plkst.11.30 braucis ar paziņas automašīnu BMW 760, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā pa Tallinas ielu virzienā no Krāsotāju ielas uz Lauku ielu un iekļuvis ceļu satiksmes negadījumā, kura rezultātā tajā tika iesaistītas četras automašīnas.

Protokola sastādīšanas brīdī pieteicējs norādīja policijas darbiniekiem, ka nav varējis, braucot ar ātrumu, kas ir mazāks par 30 km/h, no aizmugures sabīdīt kopā trīs priekšā stāvošās automašīnas tā, lai tās visas izkustētos no vietas un gūtu bojājumus. Pieteicēju neviens neuzklausīja, lika parakstīt protokolu un ierasties policijā.

[2.2] Spriežot pēc niecīgajiem bojājumiem, kas ir nodarīti pieteicēja automašīnai, var secināt, ka ceļu satiksmes negadījums ir noticis tādējādi, ka sākumā bremzējot apstājās priekšējā automašīna Toyota Corolla, tad aizmugurē tai ietriecās mikroautobuss GAZ, bet tam aizmugurē iebrauca Hyundai Getz, un no šī trieciena automašīna Hyundai Getz atlēca atpakaļ.

[2.3] Sākotnējais lēmums pieņemts, neiedziļinoties lietas būtībā. Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par braukšanu ar transportlīdzekli bez tehniskās apskates un obligātās apdrošināšanas, lai gan notikuma brīdī pieteicējam blakus atradās transportlīdzekļa īpašnieks.

[2.4] Pieteicējs nepiekrīt Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2009.gada 6.augusta konsultatīvajam atzinumam Nr.09-964, jo uzskata, ka tas veikts nekvalitatīvi un nepilnīgi. Atzinuma sniedzējs nav spējis noteikt pieteicēja vadītās automašīnas BMW ātrumu, kas ir svarīgs moments visā notikušajā situācijā. Atzinumā nav ņemts vērā ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu svars, jo svarā vieglāka automašīna nevar triekt uz priekšu vairākas svarā smagākas automašīnas pie neliela braukšanas ātruma. Nav noskaidrots, vai automašīnā GAZ bija krava, jo no bojājumiem, ko ir guvusi šī automašīna un pārējās negadījumā iesaistītās automašīnas, ir saprotams, ka tieši šī automašīna ir ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja. Pieteicējs lūdz tiesu nozīmēt auto - tehnisko ekspertīzi.

[3] Atbildētāja tiesai iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu noraidīts *A.I.* pieteikums un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Lēmums ir pamatots ar LAPK 149.[8]panta divdesmit piekto daļu un 149.[24]panta pirmo un otro daļu.

LAPK 149.[8]panta divdesmit piektā daļa noteic, ka par drošas distances vai intervāla neievērošanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar kodeksa 149.[8]panta divdesmit piekto daļu, jākonstatē, ka persona vadīja transportlīdzekli taisnvirziena kustībā, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis ir bremzējis un ka distance līdz priekšā braucošajam transportlīdzeklim bija nepietiekama, lai izvairītos no sadursmes.

LAPK 149.[24]panta pirmā daļa noteic, ka par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrdesmit līdz astoņdesmit latu apmērā.

LAPK 149.[24]panta otrā daļa noteic, ka par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem.

Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Notikuma brīdī tas bija noteikts arī Ceļu satiksmes noteikumu 236.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 16.pantu atļauja piedalīties ceļu satiksmē tiek dota, noteiktā termiņā veicot valsts tehnisko apskati. Notikuma brīdī minētais bija noteikts arī Ceļu satiksmes noteikumu 237.punktā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[24]panta pirmo un otro daļu, jākonstatē, ka persona vadīja transportlīdzekli un ka minētajam transportlīdzeklim noteiktā termiņā nebija veikta valsts tehniskā apskate un nebija izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

[4.2] No lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas dalībnieku paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli BMW 760, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* sākotnējā lēmumā norādītajā laikā un vietā taisnvirziena kustībā. Lietā nav strīda, ka pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim noteiktajā termiņā nebija veikta valsts tehniskā apskate un nebija izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana. Lietā nav strīda, ka sākotnējā lēmumā norādītajā laikā un vietā notika pieteicēja vadītā transportlīdzekļa un priekšā braucošā transportlīdzekļa Hyundai, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas*

numurs/, sadursme.

Lietā ir strīds, vai pieteicēja vadītā transportlīdzekļa sadursme ar priekšā braucošo transportlīdzekli notika pieteicēja vainas dēļ, proti, tāpēc, ka pieteicējs neievēroja drošu distanci. Kā arī lietā ir strīds, vai pamatoti pieteicējs, nevis transportlīdzekļa īpašnieks saukts pie atbildības par to, ka pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim noteiktajā termiņā nebija veikta valsts tehniskā apskate un nebija izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

[4.3] Tiesa, vadoties no lietā esošajiem pierādījumiem un no iepriekš atzītā par pieteicēja vadītā transportlīdzekļa sadursmes esamību ar transportlīdzekli Hyundai, secina, ka pieteicējs nebija izvēlējies tādu distanci, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Tiesa atzīst, ka tiesību normā ietvertais nosacījums, ka jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, jau ietver to, ka ceļu satiksmē transportlīdzekļa vadītājam ir jābūt gatavam situācijām, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis bremzēs. Ceļu satiksmi ietekmē daudzi un dažādi faktori (piemēram, citi ceļu satiksmes dalībnieki, kuru rīcība ne vienmēr ir paredzama, satiksmes intensitāte, nelabvēlīgi vai mainīgi laika apstākļi, redzamība, ceļa zīmes, pēkšņi šķēršļi vai briesmas), un aizmugurē braucošajam transportlīdzeklim nav pilnībā zināma un pārredzama situācija, kāda ir priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājam. Līdz ar to transportlīdzekļa vadītājam ir jārēķinās, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis var bremzēt, un tas, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis ir bremzējis un apstājies, pats par sevi nav apstāklis, kas izslēdz aizmugurē braucošā transportlīdzekļa vainu drošas distances neievērošanā.

No lietā esošajiem fotoattēliem (*lietas 38.-42.lapa*), lietā iesaistīto citu personu *J.A.*, *A.J.* un *E.P.* paskaidrojumiem (*lietas 33.-36.lapa*) un eksperta konsultatīvā atzinuma (*lietas 30.-31.lapa*), kas ir konsekventi, detalizēti, loģiski un papildina viens otru, tiesa secina, ka lietas faktiskie apstākļi atbilst administratīvā pārkāpuma protokolā un Lēmumā (*lietas 9.-12., 25. un 26.lapa*) norādītajiem apstākļiem, ka automašīna Hyundai bremzēja un apstājās, un tad tajā ietriecās pieteicēja vadītais transportlīdzeklis.

Pieteicējs ir sniedzis pretrunīgus paskaidrojumus par lietas apstākļiem. Pieteicējs sākotnējā paskaidrojumā pie administratīvā pārkāpuma protokola (*lietas 32.lapa*) ir norādījis, ka viņš saules dēļ nepamanīja automašīnu Hyundai, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura bija apstājusies pie luksofora pirms gājēju pārejas. Pieteicējs saules dēļ nav varējis noteikt distanci līdz minētajai automašīnai. Savukārt apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā tiesai pieteicējs norāda, ka pēc bojājumiem uz automašīnām pieteicējs secina, ka automašīna Hyundai ietriecās tai priekšā braucošā automašīnā GAZ un no trieciena atlēca atpakaļ, un ietriecās pieteicēja vadītajā transportlīdzeklī (*lietas 3. un 37.lapa*). Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis paskaidroja, ka pieteicēja automašīna saskārās ar priekšā braucošo automašīnu, jo situācija izveidojās tā, ka

pieteicējs nepaspēja apstādināt automašīnu. Pieteicējs nepaspēja noreaģēt, jo bija saulains. Pieteicējam ir licies, ka priekšā braucošā automašīna no sadursmes ar automašīnu GAZ ir atsitusies atpakaļ un tāpēc notika sadursme. Ja priekšā braucošais automobilis nepamatoti bremzēja, tad aizmugurē braucošajam vadītājam veidojas situācija, ka viņš nav vainīgs pie notikuma (*lietas 57. un 58.lapa*).

Tiesa konstatē, ka pieteicēja sākotnējais paskaidrojums pie protokola un tiesas sēdē paskaidrotais apstiprina, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ir ietriecies automašīnā Hyundai, jo pieteicējs nav varējis noteikt distanci līdz priekšā esošajai automašīnai saules dēļ. No minētā izriet, ka tieši pieteicējs nav izvēlējies drošu distanci un ātrumu, kas atbilst redzamībai uz ceļa.

Tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja paskaidrojumiem un faktisko apstākļu izklāstam par to, ka priekšā braucošās automašīnas vadītājs ir vainojams sadursmē. Pirmkārt, pieteicējs izsaka tikai pieņēmumu par to, ka automašīna Hyundai ir sadūrusies ar pieteicēja automašīnu, jo tā ir atlēkusi atpakaļ no sadursmes ar automašīnu GAZ. Pieteicējs nenorāda, ka to ir redzējis, bet norāda, ka to ir secinājis no automašīnu bojājumiem un viņam tā licies. Otrkārt, tas ir pretrunā pieteicēja sākotnējam paskaidrojumam par slikto redzamību. Ja sadursme notika tāpēc, ka pieteicējs saules dēļ neredzēja, kāda ir distance līdz priekšā braucošajam transportlīdzeklim, tad sadursmes iemesls nevar būt automašīnas Hyundai atlēkšana atpakaļ. Treškārt, ja pieteicējs saules dēļ neredzēja, kāda ir distance līdz priekšā braucošajam transportlīdzeklim, tad pieteicējs nevarēja redzēt, kad priekšā braucošie transportlīdzekļi bremzēja, t.sk., kāda iemesla pēc bremzēja automašīna Hyundai, un kurš transportlīdzeklis kurā ietriecās. Ceturtkārt, pieteicējs vispār nav norādījis, ka priekšā braucošā automašīna Hyundai ir strauji bremzējusi vai kādā veidā nav ievērojusi ceļu satiksmes noteikumus, kas objektīvi ir liedzis pieteicējam izvēlēties atbilstošu distanci. Turklāt pieteicējs par citu transportlīdzekļu vadītāju vainu ceļu satiksmes negadījumā vispār nav norādījis ne sākotnējā paskaidrojumā pie administratīvā pārkāpuma protokola, ne Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā (*lietas 43.-45.lapa*). Piektkārt, minētos pieteicēja paskaidrojumus neapstiprina neviens cits pierādījums lietā. Tiesas ieskatā minētie pieteicēja paskaidrojumi ir vērsti uz to, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta divdesmit piektajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu.

[4.4] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmo daļu un 16.pantu un Ceļu satiksmes noteikumu 236. un 237.punktu transportlīdzekli, kuram noteiktā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate un nav izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, nav atļauts izmantot ceļu satiksmē. Ņemot vērā, ka ceļu satiksmē attiecīgu transportlīdzekli izmanto transportlīdzekļa vadītājs, tad LAPK 149.^{24}panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka pie administratīvās atbildības ir saucams tieši transportlīdzekļa vadītājs, nevis transportlīdzekļa īpašnieks.

Tiesas ieskatā no minētajās tiesību normās noteiktā aizlieguma attiecīgu transportlīdzekli izmanot ceļu satiksmē izriet transporta līdzekļa vadītāja pienākums pirms transportlīdzekļa vadīšanas pārliecināties par valsts tehniskās apskates un transportlīdzekļa īpašnieka obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas esamību. Tādējādi transportlīdzekļa vadītāja vispārēja paļaušanās uz transportlīdzekļa īpašnieka teikto nav attaisnojama.

Par attiecīgo administratīvo pārkāpumu atzīstama ne tikai transportlīdzekļa vadītāja rīcība, kas izdarīta ar nodomu, bet arī aiz neuzmanības. Līdz ar to lietā nav būtiskas nozīmes tam, vai pieteicējs pārliecinājās un zināja, ka attiecīgajam transportlīdzeklim nav veikta valsts tehniskā apskate un nav izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana. Turklāt tiesa piešķir mazu ticamību tiesas sēdēs sniegtajam pieteicēja paskaidrojumam, ka transportlīdzekļa īpašnieks pieteicējam ir apgalvojis, ka transportlīdzeklim ir veikta valsts tehniskā apskate un ir izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, jo pieteicējs to nav norādījis ne paskaidrojumos pie administratīvā pārkāpuma protokola, ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne arī pieteikumā tiesai.

Ievērojot, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli, kuram noteiktā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate un nav izdarīta tā īpašnieka obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{24}panta pirmajā un otrajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu.

[4.5] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 35.panta pirmā daļa noteic, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Savukārt atbilstoši šā panta otrajai daļai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Par LAPK 149.^{8}panta divdesmit piektajā daļā izdarīto pārkāpumu paredzēta sankcija - brīdinājums vai naudas sods transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā. Par LAPK 149.^{24}panta pirmajā daļā izdarīto pārkāpumu paredzēta sankcija - naudas sods no četrdesmit līdz astoņdesmit latu apmērā. Savukārt par LAPK 149.^{24}panta otrajā daļā izdarīto pārkāpumu paredzēta sankcija – naudas sods no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem.

Pieteicējam ir uzlikts naudas sods Ls 40. Tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti pieteicējam naudas sodu uzlika LAPK 149.^{24}panta pirmajā daļā paredzētās sankcijas ietvaros. Tiesa konstatē, ka pieteicējam ir uzlikts minimālais piemērotās tiesību normas sankcijā paredzētais sods. Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka iestāde nav izdarījusi lietderības apsvērumus soda apmēra noteikšanā. Tiesas ieskatā piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā papildus pieteikumā ietvertajiem argumentiem norāda uz šādiem apsvērumiem.

[5.1] Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2009.gada 6.augusta konsultatīvajam atzinumam Nr.09-964 nav nekādas ticamības, pieteicējs ar to nav ticis iepazīstināts, un tā ir noteikta, neievērojot LAPK 265.pantā noteikto kārtību. Tādēļ ir nepieciešams nozīmēt tiesu – autotehnisko ekspertīzi, uzdodot jautājumus: kāds ir bijis ceļu satiksmes negadījuma mehānisms, kura no ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām automašīnām bremzēja pirmā, kāds ir bijis automašīnas BMW 760, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, braukšanas ātrums un vai šī automašīna pie šāda braukšanas ātruma, pie šādiem bojājumiem varēja „sabīdīt" pārējās avārijā iesaistītās automašīnas.

[5.2] Galīgais lēmums pieņemts, pārkāpjot LAPK 284.panta pirmajā daļā noteikto sūdzības izskatīšanas termiņu, nepamatoti to pagarinot, nepamatoti piemērojot Administratīvā procesa likuma 64.panta otro daļu.

[6] Tiesai sniegtajos paskaidrojumos atbildētāja apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un pilnībā noraidāmu. Papildus atbildētāja norāda, ka veikt pieteicēja lūgto papildus tiesu – autotehnisko ekspertīzi būtu nelietderīgi, jo pieteicēja uzdotie jautājumi ir atbildēti Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2009.gada 6.augusta konsultatīvajā atzinumā Nr.09-964.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai *(sk. šī sprieduma 4.1.-4.5.punktu)* un izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[9] Pieteicējs norāda, ka Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2009.gada 6.augusta konsultatīvajam atzinumam Nr.09-964 nav ticamības, pieteicējs ar to nav ticis iepazīstināts, un ekspertīze noteikta, neievērojot LAPK 265.pantā noteikto kārtību.

No lietas materiāliem konstatējams, ka, izskatot sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumu, atbildētāja ir aicinājusi Tieslietu ministrijas Valsts tiesu ekspertīžu biroja ekspertu sniegt atzinumu lietā *(lietas 28.lapa)*, attiecīgs eksperta konsultatīvais atzinums sniegts 2009.gada 6.augustā *(lietas 30.-31.lapa)*, un tajā izdarīti šādi secinājumi: 1) ceļu satiksmes negadījums

notika, automobilim BMW ietriecoties automobilī Hyundai un izraisot sadursmes ķēdi; 2) nav iespējams noteikt automobiļa BMW braukšanas ātrumu pirms ceļu satiksmes negadījuma; 3) ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls ir automobiļa BMW vadītāja rīcība, kurš savlaicīgi nenoreaģēja.

Apgabaltiesa piekrīt pieteicēja argumentam, ka minētā ekspertīze nav veikta LAPK 265.panta kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par ekspertīzes noteikšanu administratīvajā procesā. Konkrētajā gadījumā ekspertīze veikta, pamatojoties uz birojam adresētu klienta iesniegumu, un tās rezultāti noformēti konsultatīvā atzinuma formā. Taču, tāpat kā eksperta atzinums, arī konsultatīvais atzinums kalpo par pierādījumu administratīvajā procesā, tomēr to izvērtē un lēmumu par tā pievienošanu lietas materiāliem pieņem procesa virzītājs vai tiesa, un tiesai šis atzinums ir jāvērtē kā dokuments, kas atbilstoši LAPK 243.[1]panta 5.punktam arī ir pierādījums *(sk. arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 30.maija lēmumu lietā Nr.SKK–01–345/06)*.

Konkrētajā gadījumā tiesa atbilstoši LAPK 243.panta nosacījumiem minēto eksperta konsultatīvo ziņojumu ir vērtējusi kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem un pamatoti ir nonākusi pie secinājuma, ka minētie pierādījumi apliecina, ka pieteicējs ir izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 119., 236. un 237.punkta pārkāpumu, atbildība par ko ir paredzēta LAPK 149.[24]panta pirmajā un otrajā daļā un 149.[8]panta divdesmit piektajā daļā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesai nav pamata nozīmēt tiesu – autotehnisko ekspertīzi.

Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņš ar eksperta konsultatīvo atzinumu nav ticis iepazīstināts, apgabaltiesa norāda, ka uz minēto atzinumu un tajā izdarītajiem secinājumiem ir atsauce Lēmumā. Attiecīgais atzinums atrodas administratīvā pārkāpuma lietas materiālos, un pie administratīvās atbildības sauktajai personai nebija šķēršļu izmantot LAPK 260.pantā paredzētās tiesības kā personiski, tā ar pārstāvja palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem.

[10] Pieteicējs norāda, ka galīgais lēmums pieņemts, pārkāpjot LAPK 284.panta pirmajā daļā noteikto sūdzības izskatīšanas termiņu, nepamatoti to pagarinot.

Atbilstoši LAPK 284.panta pirmajai daļai sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu pilnvarota iestāde izskata mēneša laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem – pēc lietas materiālu saņemšanas.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, atbilstoši LAPK 239.panta 7.punktam tikai šā kodeksa 37.pantā paredzēto administratīvā soda uzlikšanas termiņu, nevis jebkuru LAPK noteiktu termiņu, pārkāpums pats par sevi ir lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanas pamats. Citi termiņi ir vērsti uz to, lai administratīvā pārkāpuma lieta tiktu izskatīta LAPK 37.pantā noteiktajos termiņos.

Tādējādi, citstarp, lietas izskatīšanas termiņa pārkāpums, ja lieta tomēr izskatīta LAPK 37.pantā noteiktā soda uzlikšanas termiņa ietvaros, pats par sevi nav pamats, lai izbeigtu administratīvā pārkāpuma lietu, tādējādi atbrīvojot personu no administratīvās atbildības. Neapšaubāmi, termiņi kā tādi ir noteikti tiesiskās stabilitātes nodrošināšanai, tomēr var atšķirties gan katra termiņa mērķis, gan attiecīgi arī termiņa nokavējuma iespējamās sekas uz galīgo lietas atrisinājumu *(sk. Senāta 2007.gada 27.aprīļā spriedumu lietā Nr.SKA-0181/07)*. Konkrētajā gadījumā termiņš galīgā lēmuma pieņemšanai tika pagarināts, jo lietas materiāli tika nosūti ekspertīzes veikšanai. Lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir uzlikts LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktajā četru mēnešu termiņā, savukārt apstāklis, ka galīgais lēmums lietā nav pieņemts LAPK 284.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, nav ietekmējis lēmuma tiesiskumu, līdz ar to tas nevar būt pamats lēmuma atcelšanai.

[11] Pamatojoties uz iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts, bet pieteicēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 14.augusta lēmumu Nr.2880 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA358789) par *A.I.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[24]panta pirmās un otrās daļas un 149.[8]panta divdesmit piektās daļas, bet *A.I.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(paraksts)* A.Šteinberga

Tiesneši *(paraksts)* K.Berķis

(paraksts) M.Birzgalis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga